

Special Issue

GAMEOVER

Magazine

ΣΚΑΝΔΙΝΑΒΙΚΗ
ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

2

Εισαγωγή

3

Ιστορικές πηγές της μυθολογίας

4

Η κοσμογονία

5

Ο κόσμος, όπως τον ξέρουμε, παίρνει σάρκα και οστά, στην κυριολεξία...

6

Η δημιουργία της μέρας και της νύχτας

7

Οι εννιά κόσμοι της σκανδιναβικής μυθολογίας

8

Το συμπαντικό δέντρο Yggdrasil

9

Ο Πατέρας των Θεών, Odin

10

Thor, ο εξολοθρευτής των γιγάντων

11

Loki, ο ταραχοποιός των θεών

12

Ο Loki τοποθετεί τις βάσεις για το Ragnarok

13

Οι θεοί εκδικούνται τον Loki

14

Ο Tyr και ο Heimdall

15

Οι Vanir

15

Πόλεμος, Ειρήνη και ένας αποκεφαλισμός

15

Ο εξοπλισμός των θεών

16

Ο Ragnarok φέρνει την ολοκληρωτική καταστροφή

Μπορείτε να στηρίξετε το GameOver.gr κάνοντας donation στο PayPal, είτε πατώντας στο ακόλουθο link είτε μέσω του QR code.

PayPal link:

https://www.paypal.com/donate/?hosted_button_id=PZGZV6CJBD7UJ

Εισαγωγή

Δεν αργεί η ώρα που θα πιάσουμε στα χέρια μας το God of War Ragnarok, και μαζί με αυτό το οριστικό φινάλε των περιπετειών του Kratos στον κόσμο των θεών και των πλασμάτων της σκανδιναβικής μυθολογίας. Άλλωστε το Ragnarok, που στην αρχαία νορβηγική γλώσσα σημαίνει “Η Τελική Μοίρα των Θεών”, δεν θα μπορούσε παρά να υποδηλώνει την καταληκτική φύση αυτής της ιστορίας.

Με την αναμονή να βρίσκεται στα ύψη, θελήσαμε να ανατρέξουμε σε πηγές και ειδικούς αυτής της, πλούσιας και γεμάτης φαντασίας, μυθολογίας προκειμένου να σας μεταφέρουμε μία συγκροτημένη και -ευελπιστούμε- άκρως ενδιαφέρουσα καταγραφή του πραγματικού μύθου.

Όπως θα περίμενε κανείς, η Santa Monica Studio έχει πάρει διάφορες ελευθερίες στην απόδοση των ιστοριών που απαρτίζουν τη σκανδιναβική μυθολογία. Είναι κάτι που σίγουρα ήταν αναπόφευκτο, δεδομένου ότι οι Kratos και Atreus εντάσσονται ως κινητήριοι μοχλοί πίσω από διάφορα κοσμοϊστορικά γεγονότα που ξεδιπλώνονται στο συγκεκριμένο μυθολογικό πλαίσιο.

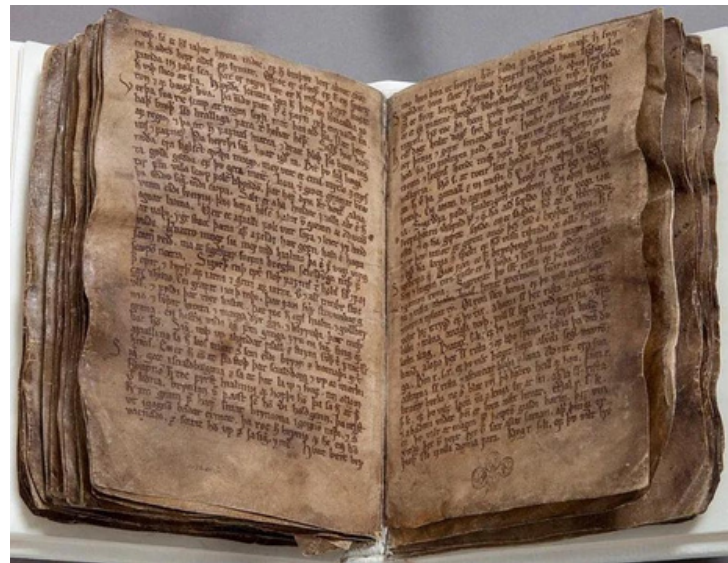
Θα πρέπει να τονίσουμε ότι σκοπός αυτού του άρθρου δεν είναι ο εντοπισμός των παρεκκλίσεων από τους πραγματικούς μύθους (οι οποίοι έτσι κι αλλιώς αντιφάσκουν σε διάφορα σημεία). Αντιθέτως, πρωταρχικός μας στόχος είναι ο εμπλουτισμός των γνώσεών μας σχετικά με αυτήν την ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα μυθολογία, κάτι που κατ' επέκταση θα μας επιτρέψει να εκτιμήσουμε καλύτερα τις αλλαγές ή τις ομοιότητες στην απόδοσή της μέσα από την οπτική του God of War.

Ως πηγές χρησιμοποιήσαμε τις εξής:

- Dictionary of Norse Myth and Legend; 1997; Andy Orchard; Εκδόσεις Cassell
- Gods and Myths of Northern Europe; 1990; H.R. Ellis Davidson; Εκδόσεις Penguin
- The Viking Spirit: An Introduction to Norse Mythology and Religion; 2016; Daniel McCoy
- The Prose Edda; 2005; Snorri Sturluson; Penguin

Ιστορικές πηγές της μυθολογίας

Μία από τις δυσκολίες που ενέχει η μελέτη της σκανδιναβικής μυθολογίας αποτελεί η έλλειψη πρωτογενών πηγών δεδομένου ότι κατά τις περιόδους λατρείας της δεν καταγράφηκε. Για αιώνες η σκανδιναβική μυθολογία διαδιδόταν από στόμα σε στόμα ενώ επίσης οι διάφορες κοινότητες συχνά είχαν τις δικές τους παραλλαγές στα έθιμα και τις παραδόσεις που σχετίζονταν με τη μυθολογία. Οι διάφορες ρουνικές επιγραφές της εποχής που έχουν βρεθεί περιέχουν ισχνές πληροφορίες που συνήθως περιορίζονται στις απλές αναφορές ονομάτων.

Οι δύο βασικές συγκεντρωτικές πηγές που έχουν διασωθεί χρονολογούνται τουλάχιστον δύο αιώνες μετά την Εποχή των Βίκινγκ (793-1066 μ.Χ.) και την εξάπλωση του χριστιανισμού σε αυτές τις περιοχές.

Κατά τον 13ο αιώνα υπήρξαν δύο ιδιάζουσας σημασίας εγχειρήματα καταγραφής αυτών των μύθων που σήμερα είναι διαθέσιμα στα βιβλία Poetic Edda και Prose Edda. Το Poetic Edda περιέχει μία συλλογή από ποιήματα, τα οποία μεταφέρουν μύθους στην ολότητά τους με λυρικό τρόπο. Δεν γνωρίζουμε ορισμένες σημαντικές πληροφορίες για το εν λόγω σύγγραμμα, όπως τα ονόματα των ποιητών, παρά μόνο ότι συντάχθηκε στην Ισλανδία κατά τον 13ο αιώνα.

Αντιθέτως, για το Prose Edda ξέρουμε ότι ο βασικός συγγραφέας ήταν ο Snorri Sturluson, ένας δυναμικός ηγέτης μίας ισχυρής φυλής της Ισλανδίας του 13ου αιώνα. Ο Sturluson κατέγραψε διάφορους μύθους καθώς και την κοσμογονία αλλά και τη θεματική της συντέλειας του κόσμου (Ragnarok).

Παρόλη όμως την τεράστια ιστορική σημασία του Prose Edda, διάφοροι μελετητές υποστηρίζουν ότι θα πρέπει να λαμβάνουμε υπόψη πως ο Sturluson δεν ήταν ιστορικός, ούτε είχε πλήθος καταγεγραμμένων πηγών στη διάθεσή του. Ως εκ τούτου είναι πιθανό να πρόσθετε τις προσωπικές του "πινελιές" σε πρόσωπα και καταστάσεις, ιδίως για να γεμίσει πληροφορίες που ενδέχεται να του έλειπαν, όντας παράλληλα επηρεασμένος από τον χριστιανισμό, τον οποίο ασπαζόταν.

Το τελευταίο σημαίνει ότι ορισμένοι μύθοι ενδέχεται να αποτυπώθηκαν αλλοιωμένοι, πιθανόν σε μία προσπάθεια του συγγραφέα να τους φέρει πιο κοντά στα χριστιανικά ήθη. Μία τέτοια περίπτωση μπορεί να φανεί στην ιστορία του μαρτυρικού Baldur, η οποία θεωρείται από διάφορους αναλυτές ότι ίσως άλλαξε σε σημαντικό βαθμό προκειμένου ο συγκεκριμένος θεός να προσεγγίζει περισσότερο, σαν χαρακτήρας, αυτόν του Ιησού.

Απόρροια των λιγοστών πηγών που έχουμε κοντά στην εποχή της δημιουργίας και λατρείας αυτής της θρησκείας είναι πως οι πληροφορίες για διάφορες θεότητες είναι αναμφίβολα ελλιπείς, όπως στις περιπτώσεις των Tyr, Baldur και Frey αλλά ακόμα και για ολόκληρες φυλές, όπως αυτή των ξωτικών.

Είναι σαφές ότι δυστυχώς έχουν χαθεί πολύτιμες πληροφορίες σχετικές με τον πλούτο της σκανδιναβικής μυθολογίας. Έστω όμως και με αυτές τις μόλις δύο βασικές πηγές (όχι οι μόνες αλλά σίγουρα οι πιο πλούσιες και εκτενείς σε υλικό) μπορούμε να έχουμε μία γερή γεύση αυτού του πλούσιου και ιδιαίτερα ενδιαφέροντος μυθολογικού σύμπαντος.

Η κοσμογονία

Φυσικά μία μυθολογία που σέβεται τον εαυτό της δεν θα μπορούσε παρά να έχει τη δική της εκδοχή για τη δημιουργία του σύμπαντος. Η ιστορία μας αρχίζει στο απόλυτο τίποτα, όπου το μόνο που υπήρχε ήταν το Ginnungagap (Ορθάνοιχτο Κενό), το οποίο θα μπορούσαμε ίσως να το παραλληλίσουμε, κατά κάποιον τρόπο, με το σύμπαν πριν από το big bang.

Στα βόρεια του Ginnungagap υπήρχε ο κόσμος του Niflheim (Κόσμος της Ομίχλης ή Σκοτεινός Κόσμος), ένα μάλλον αφιλόξενο περιβάλλον, το οποίο διασχίζουν 11 δηλητηριώδη ποτάμια. Ένας άτυχος επισκέπτης του Niflheim θα πρέπει όχι μόνο να προσέχει τα βήματά του μέσα από την αποπνικτική ομίχλη αλλά και να έχει προετοιμαστεί κατάλληλα για το πιο παγερό κλίμα που θα συναντήσει ποτέ.

Στα νότια του Ginnungagap ήταν ο κόσμος του Muspel (Καταστροφικός Κόσμος Φωτιάς), που έρχεται σε πλήρη αντίθεση με αυτόν του Niflheim, όντας πηγμένος στη φωτιά. Στον Muspel κατοικεί το τρομερό ον Surt (Μαύρος), το οποίο περιφέρεται στις φωτιές κρατώντας πάντα μαζί του το πελώριο φλεγόμενο σπαθί του.

Οι προφητείες λένε ότι την εποχή του Ragnarok, όπου ο κόσμος θα καταστραφεί ολοσχερώς, ο Surt θα αφήσει πίσω του τον Muspel, έχοντας ως μόνο στόχο την ολοκληρωτική εξολόθρευση των θεών. Με το πέρασμα των αιώνων το σύμπαν άρχισε να βρίσκει τις πρώτες διόδους προς τη δημιουργία της ζωής, πέραν του αρχέγονου Surt. Τα δηλητηριώδη ποτάμια του Niflheim έρεαν παγωμένα στο Ginnungagap όπου έρχονταν σε επαφή με τις θεόρατες φλόγες του Muspel.

Μέσα από τη βίαιη επαφή αυτών των δύο αντιθετικών στοιχείων τα παγωμένα ύδατα άρχισαν να λιώνουν δημιουργώντας από μέσα τους τον κολοσσιαίο γίγαντα Ymir (Κραυγή). Από το λιώσιμο των πάγων δημιουργήθηκε επίσης και μία τιτάνια αγελάδα, η Audhumbla (Ακέρατη Αγελάδα Πλούσια σε Γάλα), το αστείρευτο γάλα της οποίας έτρεφε τον Ymir. Αυτά τα δύο πανάρχαια όντα ήταν υπεύθυνα έμμεσα ή άμεσα για τη γέννηση διαφόρων άλλων όντων.

Από το αριστερό χέρι του Ymir δημιουργήθηκαν οι δύο πρώτοι γίγαντες, ένας θηλυκός και ένας αρσενικός. Από τη σάρκα του Ymir δημιουργήθηκαν τα όντα που θα γινόντουσαν αργότερα οι νάνοι, καθώς στην αρχική τους μορφή δεν ήταν τίποτα περισσότερο από σκουλήκια (maggots). Πολλούς αιώνες αργότερα οι θεοί θα αποφάσιζαν να τους χαρίσουν νοημοσύνη και ανθρώπινη όψη.

Δεν δημιουργήθηκε όμως ζωή μόνο από τον Ymir. Η Audhumbla τρεφόταν γλείφοντας τους πάγους που έρεαν από τον Niflheim, μέσα από τους οποίους εμφανίστηκε ο Buri (Πατέρας), ο πρώτος θεός και κατ' επέκταση ο πατέρας όλων των θεών. Ο Buri βρήκε το ταίρι του σε μία γίγαντα με την οποία έκαναν έναν γιο, τον Bor (Γιος). Ο Bor με τη σειρά του έσμιξε με την γίγαντα Bestla (Σύζυγος) γεννώντας τρεις θεούς, τους Vili (Θέληση), Ve (Ιερός) και Odin, ο οποίος αποτελεί και έναν από τους σημαντικότερους αν όχι τον σημαντικότερο και πολυσχιδέστερο θεό της μυθολογίας.

Δυστυχώς, όποιες πληροφορίες μπορεί να υπήρχαν για τους πρώτους θεούς, Buri και Bor μάλλον είναι οριστικά χαμένες, καθώς δεν γνωρίζουμε τίποτε περισσότερο για αυτούς, πέραν από τους απογόνους τους. Έστω και από αυτές τις ισχνές πληροφορίες προκύπτει ένα αξιοσημείωτο γεγονός, πως ο Odin είχε μητέρα γίγαντα, κάτι που δημιουργεί ενδιαφέρον αν αναλογιστούμε ότι σε πλείστες ιστορίες, γίγαντες και θεοί παρουσιάζονται ως ορκισμένοι εχθροί, παρόλο που υπάρχουν περιπτώσεις όπου έρχονται σε επαφή μεταξύ τους με ειρηνικό τρόπο.

Δεν δημιουργήθηκε όμως ζωή μόνο από τον Ymir. Η Audhumbla τρεφόταν γλείφοντας τους πάγους που έρεαν από τον Niflheim, μέσα από τους οποίους εμφανίστηκε ο Buri (Πατέρας), ο πρώτος θεός και κατ' επέκταση ο πατέρας όλων των θεών. Ο Buri βρήκε το ταίρι του σε μία γίγαντα με την οποία έκαναν έναν γιο, τον Bor (Γιος). Ο Bor με τη σειρά του έσμιξε με την γίγαντα Bestla (Σύζυγος) γεννώντας τρεις θεούς, τους Vili (Θέληση), Ve (Ιερός) και Odin, ο οποίος αποτελεί και έναν από τους σημαντικότερους αν όχι τον σημαντικότερο και πολυσχιδέστερο θεό της μυθολογίας.

Δυστυχώς, όποιες πληροφορίες μπορεί να υπήρχαν για τους πρώτους θεούς, Buri και Bor μάλλον είναι οριστικά χαμένες, καθώς δεν γνωρίζουμε τίποτε περισσότερο για αυτούς, πέραν από τους απογόνους τους. Έστω και από αυτές τις ισχνές πληροφορίες προκύπτει ένα αξιοσημείωτο γεγονός, πως ο Odin είχε μητέρα γίγαντα, κάτι που δημιουργεί ενδιαφέρον αν αναλογιστούμε ότι σε πλείστες ιστορίες, γίγαντες και θεοί παρουσιάζονται ως ορκισμένοι εχθροί, παρόλο που υπάρχουν περιπτώσεις όπου έρχονται σε επαφή μεταξύ τους με ειρηνικό τρόπο.

Τα τρία αδέρφια Vile, Ve και Odin ήταν αρχικά καταδικασμένα να ζουν στον άδειο κόσμο του Ginnungagap, μία κατάσταση που όμως δεν θα διαρκούσε για πολύ καθώς πήραν τη δραστική απόφαση να σφαγιάσουν τον Ymir, μία αναγκαία θυσία προκειμένου να δημιουργηθεί ο κόσμος. Από τις βαθιές πληγές του Ymir ξεχύθηκαν τεράστιες ποσότητες αίματος, οι οποίες κατέπνιξαν τους γίγαντες. Οι μόνοι γίγαντες που επιβίωσαν ήταν ο εγγονός του Ymir, ο γίγαντας Bergelmir (Βουνίσιος Βροντόφωνος) και η γυναίκα του, από τους οποίους κατάγονται όλοι οι μεταγενέστεροι γίγαντες.

Ο κόσμος, όπως τον ξέρουμε, παίρνει σάρκα και οστά, στην κυριολεξία...

Το αίμα του Ymir δημιούργησε τις θάλασσες, τα ποτάμια και τις λίμνες. Τα κόκκαλά του έδωσαν το σχήμα των λόφων και των βουνών. Το χώμα της Γης δημιουργήθηκε από τη σάρκα του Ymir. Έπειτα οι τρεις θεοί πήραν το κρανίο του Ymir και με αυτό δημιούργησαν τον ουρανό τοποθετώντας τέσσερις νάνους σε κάθε μία άκρη κρανίου. Οι νάνοι ονομάστηκαν, με μάλλον προβλέψιμο τρόπο, Borράς, Νότος, Ανατολή και Δύση. Στον ουρανό τα αστέρια και οι πλανήτες που δημιουργήθηκαν από τις σπίθες του Muspel ενώ τα σύννεφα από το μυαλό του Ymir.

Ως μία πρώτη γραμμή προστασίας οι τρεις αδερφοί πήραν τις υπέρογκες βλεφαρίδες του Ymir και δημιούργησαν ένα περιμετρικό τείχος γύρω από τον κόσμο που ονομάστηκε Midgard (Μέση Γη· είπαμε ότι ο J.R.R. Tolkien εμπνεύστηκε ιδιαίτερα και από τη σκανδιναβική μυθολογία;). Στον Midgard κατοικούν όλοι οι κοινοί θνητοί ενώ εκεί έχουν επίσης την κατοικία του ο Kratos με τον Atreus (για να επιστρέψουμε για λίγο και στα του God of War).

Οι άνθρωποι βέβαια δεν εμφανίστηκαν από τη μία στιγμή στην άλλη, αντιθέτως, έπρεπε να δημιουργηθούν. Οι Odin, Vili και Ve μία μέρα βρήκαν δύο κορμούς ξύλου ξεβρασμένους σε μία ακτή. Από αυτούς τους κορμούς αποφάσισαν να δημιουργήσουν το γένος των ανθρώπων. Οι δύο κορμοί έγιναν ο άνδρας Ask (Αγριοπασχαλιά) και η γυναίκα Embla (Φτελιά). Ο Odin τους έδωσε πνοή, ο Vili τους χάρισε τη δυνατότητα της κίνησης, της ευφυΐας και της θέλησης ενώ ο Ve ήταν υπεύθυνος για τη μορφή τους καθώς και την ομιλία, την ακοή και την όρασή τους.

Παρότι, κατά τα φαινόμενα, οι τρεις παραπάνω θεοί δείχνουν να είναι εξίσου σημαντικοί τελικά μόνο για τον Odin γνωρίζουμε εκτενείς πληροφορίες και πολυάριθμες περιπέτειές του. Οι Vili και Ve εμφανίζονται μόνο σε μία αυτοτελή και αρκετά περιορισμένη ιστορία, σχετικά με τον αποτυχημένο σφετερισμό του θρόνου του Odin.

Με τον Midgard και τους ανθρώπους να έχουν δημιουργηθεί οι θεοί έστρεψαν την προσοχή τους στην ανάπτυξη της δικής τους περιοχής, τη λεγόμενη Asgard (Κατοικία των Aesir). Έχει ιδιαίτερα ενδιαφέρον ότι στο Prose Edda, ένας από τους βασιλιάδες της Asgard που μιλάει στον αφηγητή αναφέρει ότι στον τόπο του την Asgard τη λένε Τροία.

Κάπου εδώ θα πρέπει να αναφέρουμε ότι οι θεοί της σκανδιναβικής μυθολογίας θεωρείται ότι χωρίζονταν σε δύο ομάδες, τους Aesir (Θεοί) και Vanir. Το συντριπτικά μεγαλύτερο κομμάτι των θεών ανήκε στους Aesir, μεταξύ των οποίων οι Odin, Thor και Baldur. Από την άλλη πλευρά για τους Vanir γνωρίζουμε με σιγουριά μόλις τρεις θεούς· τους Njord, Freyja και Frey. Παρά την πιθανά τεράστια αριθμητική ανισότητά τους, αλλά και την πιο πολεμοχαρή φύση των Aesir, αυτές οι δύο φατρίες βρίσκονταν σε μία έντονη και ισοδύναμη πολεμική διαμάχη, μέχρι την οριστική ειρήνη, σε μία ιστορία που θα δούμε αργότερα στο αφιέρωμά μας.

Επιστρέφοντας στην ιστορία της ανάπτυξης των διαφόρων κόσμων αυτού του σύμπαντος, στην Asgard οι θεοί έχτισαν το οχυρό τους σε μία τοποθεσία που ονομαζόταν Idavoll. Εντός αυτού ο Odin κατοικεί στο Valaskjalf, μία μεγάλη αίθουσα χτισμένη από ασήμι όπου βρίσκεται ο θρόνος του, ονόματι Hlidskjalf (Πύλη του Πύργου). Όταν κάθεται σε αυτόν τον θρόνο έχει τη δυνατότητα να παρατηρεί κάθε άκρη όλων των διαφορετικών κόσμων που απαρτίζουν το σύμπαν.

Η δημιουργία της μέρας και της νύχτας

Η δομή του σύμπαντος όμως ακόμα δεν είχε ολοκληρωθεί. Μπορεί να θεωρούμε την εναλλαγή της νύχτας με τη μέρα σαν κάτι δεδομένο, όμως αυτό δεν ίσχυε πάντα. Ο κύκλος της νύχτας και της ημέρας προέρχεται από τον κόσμο του Jotunheim (Κόσμος των Γιγάντων). Εκεί ζούσε ο γίγαντας Norfi, ο οποίος είχε μία κόρη, την Nott (Νύχτα). Όπως και οι υπόλοιποι συγγενείς τους έτσι και αυτοί είχαν μαύρη επιδερμίδα.

Η Nott μαζί με τον πρώτο σύζυγό της, τον γίγαντα Naglfari, είχε έναν γιο, τον Aud (Πλούτος). Με τον δεύτερο σύζυγό της, τον Annar (Δεύτερος), γέννησε την Jord (Γη) ενώ με τον τρίτο σύζυγό της, τον Delling γέννησε τον Dag (Μέρα), ο οποίος ήταν λαμπερός και ιδιαίτερα όμορφος.

Ο Odin αποφάσισε να πάρει τους Nott και Dag, να τους δώσει από ένα άρμα και δύο άλογα και να τους αναθέσει να γυρνάνε γύρω από τον ουρανό κάθε 24 ώρες, ο ένας πίσω από τον άλλο, εναλλάσσοντας έτσι τη μέρα με τη νύχτα. Παρόμοια ιστορία υπάρχει και για τη δημιουργία του φεγγαριού και του ήλιου.

Οι Mani (Φεγγάρι) και Sol (Ήλιος) ήταν αντιστοίχως ο γιος και η κόρη του Mundilfari, ο οποίος είναι άγνωστο αν ήταν γίγαντας, θεός, άνθρωπος ή κάποιο άλλο ον. Οι θεοί οργίστηκαν με την αλαζονεία του Mundilfari, αν και δεν γίνεται σαφής ο λόγος που θεώρησαν αλαζονική τη συμπεριφορά του. Θα μπορούσε να υποθέσει κανείς ότι αυτός ο θυμός πηγάζει από την ιδιαίτερη ομορφιά που είχαν τα παιδιά του, καθώς ήταν τα πιο υπέροχα πλάσματα που πάτησαν στη γη.

Ανεξαρτήτως του λόγου, οι θεοί άρπαξαν τα παιδιά του και τα τιμώρησαν τοποθετώντας τα στον ουρανό, όπου είναι εξαναγκασμένα να γυρνάνε ασταμάτητα, με την Sol να οδηγεί το άρμα του ήλιου, το οποίο έφτιαξαν από τα κάρβουνα του Muspel, και τον Muni το άρμα του φεγγαριού. Και οι δύο βρίσκονται καταδιωκόμενοι αδιάκοπα από δύο λύκους.

Ο Skoll (Προδοσία ή Χλευασμός) βρίσκεται διαρκώς στο κατόπι της Sol ενώ ο Hati (Εχθρός ή Αυτός που Μισεί) είναι στο κατόπι του φεγγαριού. Σύμφωνα με τις προφητείες οι δύο λύκοι θα καταβροχθίσουν τα θηράματά τους κατά την εποχή του Ragnarok.

Οι εννιά κόσμοι της σκανδιναβικής μυθολογίας

Κάπου εδώ ολοκληρώνονται οι πληροφορίες σχετικά με τη δημιουργία του σύμπαντος και των διαφόρων όντων που κατοικούν σε αυτό. Όπως θα έχετε αντιληφθεί από όσα έχουν έως τώρα αναφερθεί το συγκεκριμένο σύμπαν απαρτίζεται από διάφορους ξεχωριστούς κόσμους, κάτι που φαίνεται ξεκάθαρα στον τρόπο που είναι δομημένο το God of War του 2018. Η αλήθεια είναι όμως ότι μέσα από τους μύθους δεν είναι σαφές αν αυτοί οι κόσμοι αποτελούσαν επιμέρους περιοχές μίας ενιαίας έκτασης ή αν ήταν εντελώς αποκομμένα (παράλληλα αν προτιμάτε) σύμπαντα.

Για παράδειγμα η περιοχή του Jotunheim σε διάφορες ιστορίες δείχνει σαν να αποτελεί απλά μία απομακρυσμένη περιοχή πέρα από τον Midgard και όχι ως ένας κόσμος που μόνο μέσω υπερφυσικών μέσων θα μπορούσε να επισκεφτεί κάποιος που κατοικεί στον Midgard.

Γενικά υπάρχει μία σχεδόν αυθαίρετη αντίληψη ότι υπάρχουν εννιά διακριτοί κόσμοι, όπως παρουσιάζονται και στο God of War και η αλήθεια είναι ότι, έστω για ορισμένους από αυτούς, υπάρχουν ελλιπέστατες πληροφορίες που να υποστηρίζουν ότι είναι χωρισμένοι μέσω κάποιου, ας πούμε, διαστρικού κενού.

Έχει ενδιαφέρον να αναφέρουμε εδώ ότι το λεγόμενο Bifrost (Μονοπάτι που Ακτινοβολεί) εμφανίζεται στο God of War ως ένα τεχνούργημα που επιτρέπει σε όποιον το κατέχει να ταξιδεύει μεταξύ των εννιά κόσμων. Αντιθέτως όμως, στη μυθολογία η λειτουργία αλλά και η φύση του Bifrost διαφέρουν αρκετά.

Το Bifrost περιγράφεται ως μία υπερφυσική γέφυρα που ενώνει τον Asgard με τον Midgard. Επιπλέον, αναφέρεται ότι το Bifrost είναι φτιαγμένο με μία εξαιρετικά περίπλοκη τεχνική και πάνω σε αυτήν τη γέφυρα μπορούν να περπατήσουν μόνο οι θεοί καθώς αν επιχειρούσε κάποιος γίγαντας να τη διαβεί γρήγορα θα ένοιωθε τα πόδια του να παίρνουν φωτιά. Αξίζει να σημειωθεί ότι σύμφωνα με τις περιγραφές στο Prose Edda ακόμα και αν καταστραφεί το Bifrost οι περιοχές του Asgard και του Midgard κάθε άλλο παρά αποκομμένες θα είναι καθώς ενώνονται μέσω τεράστιων ποταμών.

Κάπου εδώ μπορούμε να αναφέρουμε τους υπόλοιπους κόσμους, όπως περιγράφονται μέσα στις πηγές. Γνωρίσαμε ήδη τον Midgard και τον Asgard καθώς επίσης και τον παγερό Niflheim αλλά και τον φλεγόμενο Muspel. Οι Midgard και Asgard χαίρουν των περισσότερων αναφορών στους μύθους.

Ο Niflheim δεν αναφέρεται πέραν από το κομμάτι της κοσμογονίας, αν και είναι πιθανό να αποτελεί την εκδοχή της κόλασης της σκανδιναβικής μυθολογίας. Ο Muspel θα μας απασχολήσει αργότερα κατά την εποχή του Ragnarok, αλλά πέραν αυτού του ολέθριου γεγονότος δεν εμφανίζεται σε άλλες ιστορίες.

Ακόμα πιο ισχνές είναι οι αναφορές σχετικά με τον Alfheim (Κόσμος των Ξωτικών) αλλά και στα ίδια τα ξωτικά. Ο Alfheim κατονομάζεται λιγότερες φορές από τα δάχτυλα του ενός χεριού και ποτέ με κάποια περαιτέρω πληροφορία. Η κατάσταση δεν αλλάζει ιδιαίτερα όσον αφορά τα ίδια τα ξωτικά.

Το μόνο που γνωρίζουμε από το Prose Edda είναι πως υπάρχει ένας διαχωρισμός μεταξύ των light elves και των dark elves. Η μοναδική αναφορά σχετικά με τα light elves και τη ζωή τους αναφέρει ότι ακόμα πιο ψηλά από τον ουράνιο παράδεισο βρίσκεται όχι μόνο ένας δεύτερος αλλά και ένας τρίτος παράδεισος, ο Gimle (Καταφύγιο από τη Φωτιά), όπου κατοικούν οι πιο άξιοι άνθρωποι αλλά και τα light elves. Ο Gimle μάλιστα είναι ένα τόσο ξεχωριστό μέρος το οποίο ακόμα και κατά το Ragnarok -όπου τα πάντα θα πνιγούν στις αιματοβαμμένες μάχες και τη φωτιά- θα παραμείνει ανέπαφο.

Έστω από αυτή την ισχνή περιγραφή μίας τοποθεσίας όπου ζουν τα light elves μπορούμε να υποθέσουμε ότι θεωρούνταν ενάρετα και εκλεπτυσμένα πλάσματα. Από μία μικρή αναφορά επίσης γνωρίζουμε ότι ο θεός Frey (Άρχοντας), που ανήκε στους Vanir, ήταν πιθανότατα ηγετική μορφή των light elves.

Από την άλλη πλευρά, τα dark elves είναι πολύ πιθανό όχι μόνο να ζούσαν στον κόσμο των νάνων, τον Svartalfheim, αλλά και να ήταν τελικά οι ίδιοι οι νάνοι απλά με διαφορετικό όνομα. Αυτή η σύγχυση προκύπτει μέσα από το ίδιο το Prose Edda. Ο όρος του Svartalfheim απαντάτε αποκλειστικά στο Prose Edda και η λέξη σημαίνει "Κόσμος των Dark Elves". Εντούτοις, μέσα από διάφορες ιστορίες του Prose Edda οι αναφορές του Svartalfheim συνοδεύονται αποκλειστικά από ιστορίες σχετιζόμενες με νάνους. Ως εκ τούτου είναι πολύ πιθανό τα dark elves και οι νάνοι να είναι απλά δύο διαφορετικά ονόματα για τα ίδια όντα.

Επιστρέφοντας στις περιγραφές των διακριτών κόσμων, μία ακόμα περιοχή για την οποία έχουμε μηδαμινές πληροφορίες (ακόμα λιγότερες από αυτόν του Alfheim, αν αυτό μπορεί να θεωρηθεί δυνατό), είναι αυτή του Vanaheim (Κόσμος των Vanir). Στις πηγές αναφέρεται μόλις δύο φορές και σε αυτές δίχως καμία απολύτως περαιτέρω επεξήγηση. Δυστυχώς δεν γνωρίζουμε τίποτα περισσότερο για αυτόν τον κόσμο πέρα από το ότι απλά υπάρχει, κάτι που εικάζουμε ότι μάλλον θα ήταν αιτία πονοκεφάλου για τους designers του God of War.

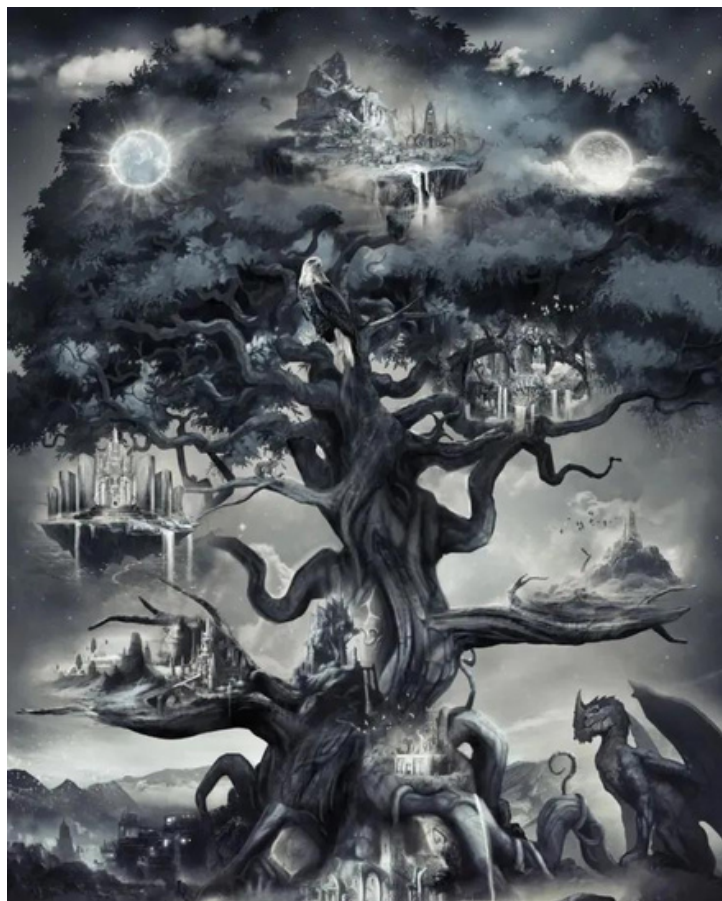
Ο ένατος κόσμος είναι ο Hel, ουσιαστικά ο κάτω κόσμος της σκανδιναβικής μυθολογίας και τελικός προορισμός όσων δεν πέθαναν με γενναίο θάνατο στη μάχη. Το τελευταίο σημαίνει ότι τον δρόμο τους προς τον Hel έβρισκαν, μεταξύ άλλων, όσοι δειλίαζαν, όσοι πέθαιναν από αρρώστιες ή και από γηρατειά.

Από διάφορες περιγραφές φαίνεται πιθανό ο Hel να αποτελεί κομμάτι του Niflheim. Επιπλέον, περιγράφεται σαν μία περιοχή προστατευμένη από μία μαγική περίφραξη γνωστή με τα ονόματα Helgrind (Πύλη της Hel) και Nagrind (Πύλη από Πτώματα), την είσοδο της οποίας φυλάει αγέρωχα ένας θηριώδης σκύλος, κάτι που βέβαια παραπέμπει άμεσα στον Κέρβερο.

Το συμπαντικό δέντρο Yggdrasil

Όπως αναφέραμε νωρίτερα δεν είναι σαφές ποιοι, αν όχι όλοι, από τους κόσμους ενώνονται μεταξύ τους με φυσικό τρόπο ή όχι. Εδώ βέβαια έρχεται να υποστηρίξει τη δεύτερη θεωρία η ύπαρξη του Yggdrasil (Δέντρο του Odín ή Δέντρο του Τρόμου) ένα κυριολεκτικό ή -ίσως- αλληγορικό δέντρο κοσμικών διαστάσεων, το οποίο ενώνει όλους τους επιμέρους κόσμους.

Ανάμεσα στα σημαντικότερα πλάσματα του μυθικού δέντρου θα βρει κανείς στα ψηλότερα κλαδιά του έναν τεράστιο αετό, γεμάτο γνώση για όλους τους κόσμους του σύμπαντος. Σε μία από τις ρίζες του Yggdrasill βρίσκεται ο Niflheim και κάτω από αυτόν βρίσκεται το τεράστιο ερπετό Nidhogg, το οποίο μασάει αιωνίως τη ρίζα του Yggdrasill.

Την έκταση του δέντρου διασχίζει διαρκώς ο σκίουρος Ratatoskr (Δόντι σαν Τρυπάνι), ένα μάλλον μοχθηρό τρωκτικό που έχει ως μόνο στόχο να καλλιεργεί έριδες μεταξύ του αετού και του Nidhogg, κακολογώντας το ένα στο άλλο. Όπως και με άλλες πτυχές της μυθολογίας δυστυχώς περισσότερες ιστορίες σχετικές με τα παραπάνω πλάσματα του Yggdrasil μάλλον έχουν χαθεί.

Στις άλλες δύο από τις τρεις ρίζες του δέντρου βρίσκεται το Asgard και το Jotunheim όπου βρίσκεται η Πηγή του Mimir, η οποία περιέχει σοφία και γνώση. Ο Mimir (Μνήμη ή Σοφία) είναι μία μυστηριώδης φιγούρα που είναι αμφιλεγόμενο αν ανήκει στα όντα των γιγάντων ή στους Aesir, καθώς οι αναφορές τον τοποθετούν και στις δύο ομάδες.

Ο Πατέρας των Θεών, Odin

Μέσω της ιστορίας του Mimir δίνεται μία καλή ευκαιρία να γνωρίσουμε και τον Odin (Ηγέτης των Παραφρόνων), ηγετική φιγούρα των Aesir και μία από τις πιο ενδιαφέρουσες προσωπικότητες της μυθολογίας. Σε αντίθεση με τον θερμοκέφαλο γιο του, τον Thor, ο Odin δεν φαίνεται να ενδιαφέρεται ιδιαίτερα για την οποιαδήποτε επίδειξη μυϊκής δύναμης. Επιπλέον δεν είναι ο τύπος του βασιλιά που βρίσκεται “καθλωμένος” στο θρόνο του, καθώς δεν δείχνει να έχει οποιαδήποτε υπέρ του δέοντος εμμονή με την ηγετική θέση που κατέχει.

Σε διάφορες ιστορίες είναι κάτι περισσότερο από εμφανές ότι ο Odin δείχνει τεράστιο ζήλο προς την απόκτηση ολοένα και περισσότερης γνώσης και σοφίας, ένας αδιαπραγμάτευτος στόχος για τον οποίο είναι έτοιμος να θυσιάσει τα πάντα. Είναι κάτι που μπορεί να διαπιστώσει κανείς εύκολα από τη σχετική ιστορία με την Πηγή του Mimir.

Κάποια στιγμή ο Odin επισκέφτηκε την εν λόγω πηγή στον Jotunheim, ζητώντας από τον Mimir να πει το μαγικό νερό προκειμένου να αποκτήσει ακόμα περισσότερη σοφία. Ο Mimir δέχθηκε αλλά απαίτησε από τον Odin να δώσει το ένα του μάτι ως αντίτιμο. Δίχως δισταγμό και με τεράστιο σωματικό πόνο ο Odin αφαίρεσε το μάτι του με το χέρι του, σήκωσε το κέρας Gjallerhorn και ήπие από την πηγή, καταφέροντας έκτοτε να βλέπει τον κόσμο πολύ καλύτερα από ότι θα μπορούσε ποτέ και με τα δύο μάτια.

Αυτή η θυσία βέβαια ωχριά μπροστά σε αυτήν που έκανε προκειμένου να καταφέρει να μάθει τα μυστικά των ρούνων, αυτή η πανάρχαια γραφή που λέγεται ότι όλα τα σύμβολα που την απαρτίζουν περιέχουν μαγικές ιδιότητες.

Ενώ καθόταν στον θρόνο του στον Asgard, ο Odin παρατήρησε τις Norns να γράφουν με ρούνους στις ρίζες του Yggdrasil (οι Norns ήταν ιέρειες που προέρχονταν από τις περισσότερες φυλές του κόσμου: ξωτικά, νάνοι, Vanir κ.λπ. Ορισμένες από τις Norns είχαν εκτενή γνώση όχι μόνο του παρελθόντος αλλά και του μέλλοντος, έχοντας πολλές φορές τη δύναμη να καθορίσουν τη μοίρα των ανθρώπων).

Προκειμένου να αποκτήσει τη γνώση των ρούνων ο Odin έκανε την υπέρτατη θυσία, αυτή του εαυτού του. Κάρφωσε το δόρυ του, το Gungnir, στο στήθος του και έπειτα απαγχονίστηκε από ένα κλαδί του Yggdrasil, όπου με αφόρητους πόνους και πολύ κοντά στον θάνατο παρέμεινε για εννιά μέρες, στο τέλος των οποίων αποκαλύφθηκαν τα μυστικά των ρούνων.

Ο λόγος που ο Odin καταφεύγει σε τόσο ακραίες μεθόδους για την απόκτηση γνώσης; Είναι ο μόνος θεός που γνωρίζει τη μοίρα του κόσμου και τον ερχομό του Ragnarok, δηλαδή της συντέλειας του κόσμου. Η εύρεση γνώσης δεν είναι τίποτα περισσότερο και τίποτα λιγότερο από την ύστατη προσπάθειά του να αντιμετωπίσει και ίσως να αποτρέψει το αναπόφευκτο.

Προς τον στόχο της διαρκούς εύρεσης γνώσης τον βοηθάνε και τα δύο κοράκια του, ο Hugin (Σκέψη) και ο Munin (Μνήμη) που κάθε πρωί του φέρνουν πληροφορίες από διάφορα σημεία του κόσμου. Η εύρεση γνώσης ωθεί επίσης πολύ συχνά τον Odin στην περιπλάνηση πέρα από τον Asgard φορώντας μία κάπα και ένα καπέλο για να είναι ινκόγκνιτο ώστε να συναναστραφεί με κάθε λογής ανθρώπους και πλάσματα.

Παρότι τον γνωρίζουμε ως Odin, στις περιπλανήσεις του χρησιμοποιεί διαφορετικά ονόματα, ανάλογα με την περίπτωση και τις καταστάσεις όπου θα βρεθεί, έχοντας αποκτήσει με το πέρασμα των χρόνων δεκάδες εναλλακτικά ονόματα μεταξύ των οποίων All-Father, Herran (Άρχοντας), Fjolnir (Σοφός), Oski (Εκπληρωτής Επιθυμιών), Val-Father (Πατέρας των Σφαγιασμένων) και Vidrir (Γητευτής του Καιρού).

Ως προσωπικότητα ο Odin είναι ιδιαίτερα δολοπλόκος και συχνά αδιαφορεί για την τήρηση των υποσχέσεών του εάν αυτό δεν εξυπηρετεί τους σκοπούς του, καταλήγοντας τελικά να μην τον απασχολεί καθόλου το θέμα της εντιμότητας. Είναι πέρα από κάθε αμφιβολία ο εξυπνότερος θεός και παρότι γενικά δείχνει υπερβάλλον ζήλο στην εύρεση γνώσης δεν υστερεί καθόλου στις πολεμικές του ικανότητες, καταφέρνοντας να παραλύει από φόβο τους εχθρούς του στη μάχη.

Ο Odin είχε διάφορα παιδιά με διαφορετικές συζύγους. Δύο από τα παιδιά του που είχαν τη μεγαλύτερη επιρροή ήταν βέβαια ο Thor, που έκανε με τη γίγαντα Jord (Γη) και ο Baldur, η μητέρα του οποίου ανήκε στους θεούς των Vanir και ήταν η Frigg, η οποία ενδέχεται να ήταν το ίδιο ακριβώς πρόσωπο με την Freya, αν και υπάρχει πιθανότητα να ήταν δύο διαφορετικές θεές. Το God of War πάντως φαίνεται πως αποδέχεται τη θεωρία ότι Frigg και Freya είναι το ίδιο πρόσωπο.

Ένας ακόμα γιος του Odin, που πιθανόν να είχε περισσότερη βαρύτητα από ότι βλέπουμε στις ιστορίες που διασώζονται, είναι ο Vidar, μητέρα του οποίου ήταν η γίγαντας Grid (Απληστία). Ο Vidar περιγράφεται ως ο σιωπηρότερος θεός, ο οποίος μάλιστα ήταν σχεδόν τόσο δυνατός όσο ο Thor, σε σημείο που οι θεοί στρέφονταν σε αυτόν σε διάφορες μεγάλες δυσκολίες.

Thor, ο εξολοθρευτής των γιγάντων

Ο Thor ήταν μάλλον το αντίθετο του πατέρα του, όντας οξύθυμος και προτιμώντας πάντοτε να επιλύει τις διαφορές του χρησιμοποιώντας την τεράστια μυϊκή του δύναμη σε συνδυασμό με το πανίσχυρο σφυρί Mjolnir. Ανάμεσα από όλους τους θεούς είναι σίγουρα ο πιο δυνατός. Παρότι υπάρχουν και άλλοι θεοί των Aesir που έχουν εξαιρετικές ικανότητες στη μάχη ο Thor φαίνεται πως αποτελούσε, στη συντριπτική πλειοψηφία των περιπτώσεων, την πρώτη γραμμή κρούσης απέναντι από διάφορους γίγαντες που συχνά έφταναν κοντά στις πύλες του Asgard. Δεν χωράει αμφιβολία ότι ο Thor είναι ο σημαντικότερος προστάτης των θεών.

Είναι χαρακτηριστική άλλωστε η ιστορία πίσω από το χτίσιμο του ανυπέρβλητου τοίχους της Asgard, το οποίο αποφάσισαν να χτίσουν όταν ο Thor έλειπε σε ένα μακρινό ταξίδι. Η απουσία του φαίνεται να δημιούργησε τόσο μεγάλο αίσθημα ανασφάλειας ώστε οι θεοί να οδηγηθούν στην απόφαση του χτισίματος ενός ισχυρότατου τοίχους ικανό να αντέξει οποιαδήποτε επίθεση ακόμα και απέναντι από τον πιο ισχυρό γίγαντα.

Στη συντριπτική πλειοψηφία των μύθων ο Thor δεν χρειάζεται τίποτα περισσότερο από ένα χτύπημα με το Mjolnir για να ρίξει νεκρό ακόμα και τον πιο ικανό αντίπαλο. Σαν να μην έφτανε η ήδη τεράστια ισχύς του έχει επιπλέον τη ζώνη Megingjard (Ζώνη Δύναμης) που του επιτρέπει να διπλασιάσει τη δύναμή του.

Είναι εμφανές βέβαια ότι απέναντι από εχθρούς που ενδέχεται να χρησιμοποιούν άλλα μέσα μάχης, πέρα από συμβατικό εξοπλισμό, ο Thor μπορεί να είναι ακόμα και ανήμπορος, κάτι που συνέβη, για παράδειγμα, όταν ήρθε αντιμέτωπος με τον γίγαντα Utgarda-Loki (παρά την ομοιότητα του ονόματος δεν έχει οποιαδήποτε σχέση με τον Loki), ο οποίος μέσω διαφόρων ψευδαισθήσεων αντιμετώπισε με χαρακτηριστική ευκολία τον Thor.

Ο θεός του κεραυνού, όπως είναι επίσης γνωστός, ταξιδεύει με ένα άρμα που το σέρνουν δύο αθάνατες κασίκες ενώ επίσης έχει μαζί του δύο ανθρώπους που τον υπηρετούν, τον Thjalfi και την αδερφή του Roskva. Με τη σύζυγό του, την πανέμορφη Sif, έχει δύο γιους, τους Magni και Modi καθώς και μία κόρη, την Thrud, η οποία ενδέχεται να ήταν μία από τις Βαλκυρίες.

Δεν ξέρουμε πολλά για τα παιδιά του αλλά γνωρίζουμε ότι, οι γιοί του τουλάχιστον, μάλλον δεν είχαν τη μοίρα που είδαμε στο God of War, δεδομένου ότι ήταν από τους λιγοστούς θεούς που εικάζεται ότι κατάφεραν να βγούνε ζωντανόι από την καταστροφή που ήρθε με το Ragnarok.

Ο Thor έχει επίσης αιώνια έχθρα με το τιτάνιο ερπετό Jormungand (Πελώριο Κτήνος), το οποίο μας δίνει την ευκαιρία (για λόγους που θα διαβάσετε σε λίγο) να περάσουμε σε έναν ακόμα ιδιαίτερα σημαντικό θεό, τον Loki

Loki, ο ταραχοποιός των θεών

Παρότι ο Loki βρίσκεται ανάμεσα στους Aesir στην πραγματικότητα είναι τέκνο γιγάντων (σημειωτέων ότι ο όρος “γίγαντας” αποτελεί την πλέον διαδεδομένη μετάφραση του jotunn, η οποία όμως δεν είναι εντελώς σωστή, καθώς πιο πιθανή ερμηνεία ίσως είναι “αδηφάγος”. Σε πολλές ιστορίες άλλωστε είναι εμφανές ότι οι “γίγαντες” δεν έχουν μεγαλύτερο μέγεθος από αυτό των θεών, που με τη σειρά τους δεν είναι μεγαλύτεροι από τους ανθρώπους).

Η μητέρα του Loki ήταν η Laufey, η οποία δεν είναι σίγουρο αν ήταν γίγαντας ή κάποιο άλλο ον (οι πιθανότητες πάντως να ήταν θεά είναι ελάχιστες, δεδομένου ότι δεν αναφέρεται πουθενά στους Aesir ή στους Vanir). Κατά το God of War βέβαια η Laufey είναι η σύζυγος του Kratos και γίγαντας. Κατά τη μυθολογία ο πατέρας του Loki είναι ο γίγαντας Farbauti (Αυτός που Χτυπά Βάναυσα). Υπάρχει επίσης αναφορά πως ο Loki είχε δύο αδέρφια, τους Byleist και Helblindi, για τους οποίους όμως δεν γνωρίζουμε τίποτε άλλο πέραν από τα ονόματά τους.

Ο Loki ήταν ένας μέγας ταραχοποιός που δημιουργούσε πάρα πολύ συχνά προβλήματα στους θεούς. Δεν είναι λίγες οι φορές που τους πρόσβαλλε κατάμουτρα λεκτικά, προσπαθώντας να τους δυσφημίσει, βγάζοντας συχνά στη φορά κρυφές ιστορίες. Επιπλέον, δεν είχε κανένα πρόβλημα να περάσει και σε πράξεις που είχαν πιο άμεσες επιπτώσεις, όπως το ξύρισμα των μαλλιών της Sif, της συζύγου του Thor.

Σε πολλές περιπτώσεις αυτές οι πράξεις, όπως για παράδειγμα το προαναφερθέν... ξύρισμα, δεν είχαν κανέναν απολύτως απώτερο σκοπό, ούτε καν τη δικαιολογία της εκδίκησης ή της ζήλιας, παρότι υπάρχουν περιπτώσεις που ενδέχεται να ήταν αυτός ο λόγος. Συχνά δηλαδή φαίνεται ότι ο Loki απλά χαιρόταν με τη δημιουργία μεπελάδων.

Παρόλα αυτά, εξίσου συχνά ο Loki ήταν αυτός που θα έφερνε τη λύση για διάφορα προβλήματα που προέκυπταν στον Asgard, ανεξάρτητα αν στη συντριπτική πλειοψηφία τους αυτά τα προβλήματα προκαλούνταν από τον ίδιο...

Κάπως έτσι έγινε με την ιστορία της δημιουργίας του τοίχους του Asgard. Ο κτίστης που ανέλαβε τη δουλειά (ένας γίγαντας που ήταν μεταμφιεσμένος) δέχθηκε να χτίσει το τοίχος σε λιγότερο από ένα έτος εάν και εφόσον του δίνανε την πανέμορφη Freya για γυναίκα σε περίπτωση που πετύχαινε αυτόν το χρονικό περιορισμό. Αν και οι θεοί ήταν ιδιαίτερα διστακτικοί ο Loki ήταν αυτός που κατάφερε να τους πείσει.

Δεν πέρασαν πολλοί μήνες για να διαπιστώσουν ότι ο γίγαντας θα πετύχαινε σίγουρα τον στόχο του. Όταν η οργή της Freya και των θεών στράφηκε εναντίον του Loki τότε ο ίδιος αποφάσισε να μεταμορφωθεί σε φοράδα, ώστε να τραβήξει την προσοχή του αλόγου του γίγαντα, ένα ακούραστο άτι που χωρίς αυτό δεν θα είχε καμία τύχη πλέον να τελειώσει το τοίχος στην προσυμφωνημένη διορία.

Ο Loki κατάφερε να αποσπάσει την προσοχή του αλόγου ζευγαρώνοντας (ως φοράδα) μαζί του. Μάλιστα μερικούς μήνες μετά ο Loki γέννησε τον Sleipnir, ένα ταχύτατο άτι με οχτώ πόδια, το οποίο πέρασε στην ιδιοκτησία του Odin.

Υπάρχουν πολλές ιστορίες ακόμα όπου ο Loki αναγκάστηκε να διορθώσει τα προβλήματα που ο ίδιος δημιούργησε, συχνά ρισκάροντας τη ζωή του ή υπομένοντας βασανισμούς.

Ο Loki είχε δύο γυναίκες, την Aesir θεά Sigyn, με την οποία είχε δύο γιους, τον Ali και τον Narfi, καθώς και την γίγαντα Angrboda (Αυτή που φέρνει Θλίψη), με την οποία έκαναν τρία όντα, το τεράστιο ερπετό Jormungand, τον τρομερό λύκο Fenrir και την Hel, στην οποία ο Odin ανέθεσε τη βασιλεία του φερώνυμου κόσμου.

Από τα τρία αυτά τέκνα του Loki, ιδίως ο Jormungand και ο Fenrir θα διαδραματίσουν σημαντικότερο ρόλο στα τεκταινόμενα του Ragnarok. Μάλλον αντιλαμβάνεστε σε αυτό το σημείο ότι το God of War παρέκκλινε σημαντικά όσον αφορά στη σχέση του Loki με αυτά τα πλάσματα.

Ο Loki τοποθετεί τις βάσεις για το Ragnarok

Ο ίδιος ο Loki είναι ο βασικός υπαίτιος για τα γεγονότα που θα οδηγήσουν στο Ragnarok καθώς ευθυνόταν έμμεσα για τον θάνατο του Baldur, γιο του Odin και της Frigg/Freya και πολυαγαπημένος θεός όχι μόνο μεταξύ θεών αλλά και κάθε πλάσματος. Ο Baldur θεωρείται ότι ήταν ιδιαίτερα όμορφος και τόσο λαμπερός, θαρρείς και ανάβλυζε φως από πάνω του. Ήταν εύγλωττος, σοφός, φιλεύσπλαχνος και γενικά μία ιδιαίτερα ηθική φιγούρα, κάτι που μάλλον έρχεται σε αντίθεση με τον μανιασμένο και γεμάτο μίσος χαρακτήρα που είδαμε στο God of War.

Ο τρόπος που παρουσιάζεται στο παιχνίδι είναι σαν να βλέπουμε το καθρέφτισμα του χαρακτήρα του. Ο Baldur του μύθου και ο Baldur του God of War έχουν το ίδιο βασικό χαρακτηριστικό γνώρισμα, το οποίο όμως έχει εντελώς διαφορετική επίπτωση στην ψυχοσύνθεση του χαρακτήρα που βλέπουμε στο παιχνίδι.

Κατά τη μυθολογία η Frigg γνώριζε πως το πεπρωμένο του Baldur ήταν να πεθάνει, κάτι που την οδήγησε στην απόφαση να πάει σε όλα τα πλάσματα και στοιχεία της φύσης (από ζώα μέχρι πέτρες, χόρτα και μικρόβια) για να τους ζητήσει να ορκιστούν ότι ποτέ δεν θα βλάψουν τον Baldur. Αφότου όλα τα στοιχεία της φύσης έδωσαν την υπόσχεσή τους οι θεοί διασκέδαζαν με την προσπάθειά τους να πετύχουν τον Baldur, εκτοξεύοντας βέλη, τσεκούρια κ.λπ. κατά πάνω του μόνο για να τα βλέπουν να αλλάζουν πορεία τελευταία στιγμή ώστε να τον αποφύγουν.

Από ζήλεια ή απλά από ανόθευτη κακία ο Loki μεταμφιεσθηκε σε ηλικιωμένη και φαινομενικά άκακη γυναίκα, βρήκε την Frigg και τη ρώτησε αν υπάρχει οτιδήποτε που δεν ορκίστηκε να βλάψει τον Baldur. Η Frigg, μάλλον εύπιστη, του είπε πως θεώρησε ότι δεν υπήρχε λόγος να ζητήσει από το γκι να ορκιστεί, δεδομένου ότι δεν υπήρχε περίπτωση ένα τόσο άκακο φυτό να βλάψει τον Baldur.

Φυσικά ο Loki δεν έχασε την ευκαιρία να αξιοποιήσει αυτήν την πληροφορία. Βρήκε τον έτερο αδερφό του Baldur, τον Hod (Πολεμιστής), ένας ιδιαίτερα δυνατός θεός που είχε χαμένη την όρασή του, τον οποίο προκάλεσε να πετύχει τον Baldur με ένα δόρυ που θα του έδινε ο ίδιος. Δίχως ο Hod να το γνωρίζει, το δόρυ που του έδωσε ο Loki ήταν φτιαγμένο από γκι. Όταν εκτόξευσε το δόρυ στον Baldur όλοι οι θεοί πάγωσαν βλέποντας το άψυχο σώμα του πολυαγαπημένου θεού να πέφτει στο έδαφος.

Ο Odin, πέρα από τη θλίψη για τον χαμό του γιου του, γνώριζε επίσης την τρομακτική προφητεία πως ο θάνατος του Baldur θα ήταν το πρώτο βήμα προς το Ragnarok. Σε μία ύστατη προσπάθεια να αποτρέψει αυτήν την τροπή έδωσε το άλογό του, Sleipnir, στον Hermod (ένας ακόμα από τους γιους του) με την εντολή να μεταβεί στον Hel για να διαπραγματευθεί την επιστροφή του Baldur.

Εκεί ο Hermod είδε στον θρόνο τη χαρακτηριστική μορφή της Hel (το μισό της πρόσωπο ήταν ενός ζωντανού ανθρώπου και το άλλο μισό κατεστραμμένο από τη σήψη), η οποία συμφώνησε να επιτρέψει στον Baldur να γυρίσει στον Asgard, εάν και εφόσον όλα τα στοιχεία του κόσμου, από τον ψύλλο μέχρι τους θεούς, θρηνούσαν για τον χαμό του.

Ο Hermod δέχθηκε με ενθουσιασμό, γνωρίζοντας ότι ο Baldur ήταν αγαπητός από τους πάντες και τα πάντα. Όντως, όπου κι αν γύρισε, όποιον κι αν είδε, θρηνούσε για τον χαμό του λατρεμένου θεού, μέχρι που ήρθε μπροστά από την γίγαντα Thokk. Όταν της ζήτησε να δείξει συμπτώσεις για τον χαμό του αδερφού του η ίδια απάντησε υποτιμητικά ότι ποτέ δεν είχε την παραμικρή συμπάθεια για τον “αχρείο Baldur” ευχόμενη πως η Hel θα τον κρατούσε για πάντα μαζί της. Έτσι, χάθηκε η τελευταία ελπίδα για την αποτροπή του Ragnarok. Η άγνωστη φιγούρα της Thokk, εικάζεται ότι στην πραγματικότητα ήταν ο Loki με αλλαγμένη μορφή.

Οι θεοί εκδικούνται τον Loki

Με τους θεούς να είναι πλέον οργισμένοι με τον Loki για τον θάνατο του Baldur, οι οποίοι στο μεταξύ είχαν καταλάβει ότι αυτός ήταν ο ηθικός αυτουργός της δολοφονίας, ξεχύθηκαν στο κατόπι του. Ο Loki γνωρίζοντας ότι η κατάσταση πλέον δεν μπορούσε να αντιστραφεί, μεταμορφώθηκε σε σολομό και κρύφτηκε σε έναν καταρράκτη. Η κρυψώνα του δεν θα διαρκούσε για πολύ καθώς ο Odin σύντομα τον εντόπισε από τον θρόνο του. Παρά τις απέλπιδες προσπάθειες του Loki να ξεφύγει τελικά ο Thor κατάφερε να τον πιάσει.

Η τιμωρία που του επιφύλασσαν ήταν άνευ προηγουμένου φρικιαστικά βασανιστική. Οι θεοί μετέφεραν τον τρομοκρατημένο Loki σε μία σπηλιά. Εκεί πήραν τρεις βράχους και στον καθένα άνοιξαν από μία τρύπα. Έπειτα φέρανε τους δύο γιους του, Ali και Narfi. Οι θεοί μεταμόρφωσαν τον Ali σε έναν λυσσασμένο λύκο ο οποίος ευθύς αμέσως κατασπάραξε τον αδερφό του, Narfi, με τα σωθικά του οποίου έδεσαν τον Loki στους τρεις βράχους.

Η Skadi, μία γίγαντας που έτρεφε μίσος για τον Loki λόγω της ευθύνης που είχε για τον θάνατο του πατέρα της, θέλησε να μεγεθύνει το μαρτύριο του Loki, δένοντας από πάνω του ένα φίδι, από το οποίο έσταζε διαρκώς δηλητήριο πάνω στο κεφάλι του.

Αφού έφυγαν οι θεοί, αφήνοντας τον Loki σε ένα ατελείωτο μαρτύριο, η σύζυγός του, η θεά Sigyn, έφερε μία μεγάλη χύτρα την οποία κρατούσε πάνω από το κεφάλι του ώστε να το προστατεύει από το δηλητήριο του φιδιού.

Εντούτοις, όποτε η χύτρα γέμιζε και μέχρι η Sigyn να την αδειάσει, το δηλητήριο έπεφτε στο πρόσωπο του Loki καίγοντάς το. Ο Loki σφάδαζε τόσο πολύ από τους φριχτούς πόνους σε σημείο που να σείεται από σεισμούς όλος ο Midgard. Η στιγμή όμως που θα έσπαζε τα δεσμά του δεν θα αργούσε και μαζί με την απελευθέρωσή του το Ragnarok θα έπαιρνε πλέον την τελική του πορεία.

Ο Tyr και ο Heimdall

Προτού όμως έρθουμε στην τελική μάχη, που έμελλε να εξολοθρεύσει το πάνθεο της σκανδιναβικής μυθολογίας, έχει ενδιαφέρον να δούμε ορισμένες ακόμα σημαντικές θεότητες. Παρόλο που δεν γνωρίζουμε πολλά για τον Tyr (Θεός), ήταν ένας θεός που θεωρείται ότι είχε το περισσότερο κουράγιο και θάρρος από όλους τους Aesir και μάλλον όχι άδικα, δεδομένης της ιστορίας του με τον άγριο λύκο Fenrir.

Όπως είδαμε ο Fenrir ήταν ένα από τα παιδιά του Loki, ένας λύκος που διαρκώς μεγάλωνε σε μέγεθος και γινόταν ολοένα και πιο ισχυρός, κάτι που βέβαια τρόμαζε τους θεούς. Παρόλο που προσπάθησαν να τον δέσουν με τις πιο ισχυρές αλυσίδες πάντα κατάφερνε να τις σπάσει με χαρακτηριστική ευκολία.

Οι θεοί αποφάσισαν να αναθέσουν το φτιάξιμο των δεσμών στους καλύτερους τεχνουργούς του Svartalfheim και σύντομα είχαν στα χέρια τους τα δεσμά Gleipnir. Τα ανορθόδοξα υλικά που χρειάστηκαν για να φτιάξουν αυτά τα δεσμά ήταν τα εξής: ο ήχος των βημάτων μίας γάτας, το μούσι μίας γυναίκας, οι ρίζες ενός βουνού, ο τένοντας μίας αρκούδας, η ανάσα ενός ψαριού και το σάλιο ενός πουλιού.

Αφού οι θεοί πήραν το Gleipnir προκάλεσαν τον Fenrir λέγοντάς του ότι δεν υπήρχε περίπτωση να σπάσει αυτά τα δεσμά. Ο Fenrir υποψιάστηκε ότι το Gleipnir, που έμοιαζε με μεταξένιο σκοινί, ήταν μαγικό. Παρότι οι θεοί υποσχέθηκαν ότι θα τον ελευθέρωναν αν δεν κατάφερνε να το σπάσει ο Fenrir απαίτησε σαν εγγύηση ένας θεός να βάλει το χέρι του στο στόμα του πριν τον δέσουν. Στο άκουσμα αυτού του αιτήματος όλοι οι θεοί δέλιασαν εκτός από τον Tyr, ο οποίος αποδέχθηκε το αίτημα παρότι γνώριζε εξαρχής ότι οι θεοί δεν θα τηρούσαν την υπόσχεσή τους.

Το αναπόφευκτο έγινε. Ο Tyr έβαλε το χέρι στο στόμα του λύκου, τον δέσανε και αφού συνειδητοποίησε ότι ούτε μπορούσε να σπάσει το Gleipnir αλλά ούτε οι θεοί είχαν την πρόθεση να τον ελευθερώσουν, έκλεισε τα σαγόνια του με δύναμη και έκοψε το χέρι του Tyr. Ο Fenrir έμεινε δεμένος εκεί έως την εποχή του Ragnarok και ο Tyr, που από πολλούς θεωρείται ο θεός του πολέμου, έχασε για πάντα το δεξί του χέρι.

Ο Heimdall (Αυτός που Φωτίζει τον Κόσμο) είναι ακόμα ένας θεός με σημαντικό ρόλο που ωστόσο εμφανίζεται ελάχιστα σε ιστορίες. Βασικό του καθήκον είναι η φρούρηση του Asgard. Στέκεται ως ακούραστος σκοπός στην πύλη του οχυρού των θεών, παρακολουθώντας διαρκώς τη γέφυρα του Bifrost. Στα καθήκοντά του τον βοηθάει τόσο η εξαιρετική όραση, που του επιτρέπει να βλέπει για μίλια μακριά, μέρα και νύχτα όσο και η εκπληκτική ακοή του. Λένε ότι μπορεί να ακούει ακόμα και το φύτρωμα του γρασιδιού.

Μαζί του έχει πάντα το κέρας Gjallarhorn, το οποίο θα φυσήσει μία και μόνο φορά, για να καλέσει τους θεούς στη μάχη κατά τη διάρκεια του Ragnarok. Ο Heimdall έχει μάλλον την πιο μυστήρια ιστορία γέννησής του, καθώς αναφέρεται πως γεννήθηκε από εννιά μητέρες.

Παρότι δεν υπάρχουν πολλές πληροφορίες για την έτερη ομάδα των θεών, τους Vanir, έχει ένα ενδιαφέρον να δούμε τα τρία επώνυμα μέρη που την απαρτίζουν, δηλαδή ο Njord (Ισχύς) και τα δύο του παιδιά, ο Frey και η Freya (η οποία ήταν σύζυγος του Odin και όπως προείπαμε, πιθανά το ίδιο πρόσωπο με την Frigg).

Ο Njord μπορεί να ελέγχει τα στοιχεία του αέρα, της φωτιάς και -ιδίως- του νερού, κάτι που τον καθιστά ιδιαίτερα αγαπητό στους ναυτικούς. Ο γιος του, ο Frey, ήταν πιθανότατα ηγετική μορφή των ξωτικών, αλλά δεν γνωρίζουμε κάτι περισσότερο πέρα από λιγοστές υπόνοιες. Μαζί του είχε ένα εκπληκτικό σπαθί το οποίο μπορούσε να πολεμήσει από μόνο του. Κάποια στιγμή ο έρωτας τον χτύπησε για τα μάτια μίας γίγαντας, της Gerd, στην οποία χάρισε αυτό το σπαθί προκειμένου να την κερδίσει, μία θυσία που δεν θα αργούσε να αποβεί μοιραία.

Η αδερφή του, η Freya, είχε μοναδική γνώση για τις μαγικές τέχνες, ένας τομέας όπου μόνος ισάξιάς της ήταν ο Odin. Αν και είναι γνωστό ότι όσοι πολεμιστές πέφτουν την ώρα της μάχης πηγαίνουν στην Valhalla, όπου γίνονται μέρος ενός ολοένα και μεγαλύτερου στρατού του Odin, όταν η Freya παίρνει μέρος σε αυτές τις μάχες τότε οι μισοί νεκροί ανήκουν στην ίδια, κάτι που μάλλον υποδεικνύει την τεράστια ισχύ της και επιρροή σε σχέση με άλλους θεούς και των δύο ομάδων.

Πόλεμος, ειρήνη και ένας αποκεφαλισμός...

Για τον Mimir αναφερθήκαμε στις αρχές του αφιερώματός μας, αλλά αξίζει να δούμε την ιστορία πίσω από τον αποκεφαλισμό του, καθώς διαφέρει αρκετά σε σχέση με αυτήν που είδαμε στο God of War.

Η ιστορία του σχετίζεται με τον πόλεμο μεταξύ των Vanir και των Aesir. Καθώς φαινόταν ότι καμία πλευρά δεν μπορούσε να υπερισχύσει, οι θεοί και των δύο στρατοπέδων αποφάσισαν να έρθουν σε ειρήνη. Για να διατηρηθεί η ειρήνη αντάλλαξαν θεούς και έτσι οι Njord, Frey και Freya πήγαν στους Aesir ενώ στην πλευρά των Vanir πέρασαν οι Mimir και Hoenir.

Ο Hoenir δεν είχε κάποιο ιδιαίτερο χαρακτηριστικό, πέραν του ότι ήταν ψηλός και ευπαρουσίαστος, παρόλα αυτά οι Aesir τον έστειλαν στους Vanir με ρόλο βασιλιά. Ο Mimir, αυτό το ιδιαίτερα σοφό ον (γίγαντας ή θεός), ήταν τελικά αυτός που κινούσε τα νήματα πίσω από τις σκιές, δίνοντας ουσιαστικά οδηγίες στον Hoenir για όλα τα θέματα που αφορούσαν στο νέο του βασίλειο.

Σταδιακά οι Vanir αντιλήφθηκαν ότι ο Hoenir δεν ήταν τίποτα περισσότερο από ένα ανδρείκελο και θεωρώντας ότι οι Aesir τους εξαπάτησαν αποφάσισαν να αποκεφαλίσουν τον Mimir ως εκδίκηση, στέλνοντας το κεφάλι του στον Asgard. Ο Odin, έχοντας μεγάλο σεβασμό για τις γνώσεις και τη σοφία του Mimir, έδωσε πνοή στο κομμένο κεφάλι και έκτοτε το έχει πάντα δίπλα από τον θρόνο του για να ακούει τις συμβουλές του.

Ο εξοπλισμός των θεών

Ενδιαφέρον παρουσιάζει και η ιστορία πίσω από τον εξοπλισμό διαφόρων σημαντικών θεών. Η ιστορία ξεκινάει από την άνευ λόγου απόφαση του Loki να ξυρίσει τα κατάξανθα μαλλιά της Sif, της γυναίκας του Thor, ο οποίος όταν το αντιλήφθηκε έπιασε τον Loki με σκοπό να του σπάσει όλα τα κόκκαλα. Στην προσπάθειά του να καταλαγιάσει την οργή του Thor ο Loki υποσχέθηκε να βρει τους καλύτερους νάνους τεχνουργούς και να τους ζητήσει να φτιάξουν μαλλιά από χρυσό για την Sif.

Αυτήν τη δουλειά την ανέθεσε στους γιους του Ivaldi, νάνοι με τεράστια φήμη για τις ικανότητές τους στη μεταλλουργία, οι οποίοι δέχθηκαν όχι μόνο να φτιάξουν τα μαλλιά αλλά συνολικά τρία αντικείμενα ανυπολόγιστης αξίας, ως δώρο στους θεούς. Ο Loki για ανεξήγητο λόγο (άλλωστε τις περισσότερες φορές δεν χρειαζόταν οποιαδήποτε αιτιολόγηση για τις πράξεις του) αποφάσισε να προκαλέσει δύο άλλους μεταλλουργούς, τα αδέρφια Brokk (Μεταλλουργός) και Sindri (Σπίθα), στοιχηματίζοντας το κεφάλι του ότι δεν θα μπορούσαν να κάνουν πιο θαυμαστά αντικείμενα από αυτά των γιων του Ivaldi.

Οι νάνοι δέχθηκαν το στοίχημα και βάλθηκαν στη δουλειά. Προκειμένου ο Loki να σιγουρεύσει την αποτυχία τους, μεταμορφώθηκε σε μία σκνίπα και πήγε στο εργαστήριο των νάνων. Ενώ ο Sindri δούλευε στο αμόνι ο Loki τριβέλιζε τον Brokk κατά την προσπάθειά του να διατηρήσει δυνατή τη φωτιά με ένα ειδικό φουσερό, μία διαδικασία που έπρεπε να εκτελείται με αλάνθαστο ρυθμό.

Στα πρώτα δύο αντικείμενα ο Brokk δεν πτοήθηκε στο ελάχιστο από την ασταμάτητη σκνίπα όμως κατά τη διάρκεια του τρίτου αντικειμένου αναγκάστηκε να αφήσει το φουσερό για ένα δευτερόλεπτο στην προσπάθειά του να τη χτυπήσει.

Οι γιοι του Ivaldi καθώς και οι Brokk και Sindri παρουσιάστηκαν μετά από μερικές μέρες μπροστά από τους Odin, Thor και Frey, προκειμένου να κριθούν ποιας ομάδας τα αντικείμενα ήταν πολυτιμότερα. Αρχικά ξεκίνησαν να παρουσιάζουν οι γιοι του Ivaldi τα δικά τους αντικείμενα. Στον Odin δώσανε το δόρυ Gungnir, σκαλισμένο με περίτεχνους ρούνους καθώς και τη δυνατότητα να διαπερνάει οποιαδήποτε επιφάνεια αλλά και να βρίσκει πάντα τον στόχο του.

Στην Sif έδωσαν μαλλιά φτιαγμένα από 100 χιλιάδες χρυσά νήματα. Στον Frey έδωσαν το πλοίο Skidbladnir, τόσο μεγάλο σε μέγεθος ώστε να χωράει όλους τους Aesir, μαζί με τον πλήρη εξοπλισμό τους, έχοντας επιπλέον τη δυνατότητα να βρίσκει πάντα ούριο άνεμο. Η μαγική φύση του Skidbladnir επέτρεπε στον κάτοχό του να το διπλώνει στο μέγεθος ενός υφάσματος που μπορούσε να χωρέσει στην τσέπη.

Οι θεοί ενθουσιάστηκαν με τα δώρα αλλά οι Brokk και Sindri δεν είχαν πει ακόμα την τελευταία τους λέξη. Στον Odin χάρισαν το Draupnir, ένα χρυσό δαχτυλίδι από το οποίο κάθε ένατη μέρα έπεφταν οχτώ πανομοιότυπα χρυσά δαχτυλίδια. Στον Frey έδωσαν τον χρυσό χοίρο Gullenbursti, γρηγορότερος από κάθε άλογο, του οποίου το χρυσό τρίχωμα μπορούσε να φωτίσει και τις πιο σκοτεινές νύχτες.

Τέλος, στον Thor έδωσαν το πασίγνωστο όπλο Mjolnir, ένα πανίσχυρο σφυρί, άφθαρτο και αλάνθαστο στο σημάδι, με την ιδιότητα να γυρνάει πάντα στο χέρι του κατόχου του ενώ επίσης το μέγεθός του μπορούσε να αυξομειωθεί κατά βούληση.

Το μόνο ελάττωμά του ήταν η κοντή λαβή του, κάτι για το οποίο ευθύνεται η παρέμβαση το Loki ως σκνίπα. Βέβαια, ο Thor δεν φάνηκε καθόλου να πτοείται από αυτήν τη μικρή ατέλεια και ομόφωνα οι θεοί αποφάσισαν ότι οι Brokk και Sindri ήταν οι καλύτεροι μεταλλουργοί.

Όταν ο Brokk πήγε να αποκεφαλίσει τον Loki, προκειμένου να συλλέξει την ανταμοιβή του στοίχηματος, ο δαιμόνιος θεός υποστήριξε ότι το στοίχημα αφορούσε αποκλειστικά το κεφάλι του και αν το έκοβε τότε θα σήμαινε ότι θέλοντας και μη θα έπαιρνε και κομμάτι του λαιμού του. Οι θεοί συμφώνησαν ότι αυτό όντως δεν ήταν μέρος της συμφωνίας. Εξαγριωμένος τότε ο Brokk έβγαλε το μαχαίρι του, έκοψε τρύπες στα χείλια του Loki και τα έραψε με κλωστή.

Ο Ragnarok φέρνει την ολοκληρωτική καταστροφή

Όπως προείπαμε ο Loki έμπλεκε πάντα σε τέτοιες καταστάσεις, που τις περισσότερες φορές υποκινούσε ο ίδιος. Κάπως έτσι επιστρέφουμε στην τελική, βάνουση τιμωρία που του υπέβαλαν οι θεοί ύστερα από τον θάνατο του Baldur.

Τη φυλάκιση του Loki στη σπηλιά δεν θα αργήσει να ακολουθήσει ο λεγόμενος Fimbulwinter (Μεγάλος Χειμώνας), ένας βαρύς χειμώνας που θα διαρκέσει όσο τρεις χειμώνες, σηματοδοτώντας ουσιαστικά την αρχή του κατακλυσμικού Ragnarok. Σε αυτήν την αποκαλυπτική περίοδο οι άνθρωποι θα αρχίσουν να αλληλοσκοτώνονται στο Midgard. Αδέρφια θα σκοτώνουν αδέρφια και οι πατέρες τους γιούς τους.

Όπως έχει προβλέψει η προφητεία οι λύκοι Skoll και Hati Hrodvitnissun θα πιάσουν και θα αφανίσουν τα θηράματά τους, τον ήλιο και το φεγγάρι, φέρνοντας το σκότος. Σεισμοί θα ταρακουνήσουν όλους τους κόσμους και τα βουνά θα αρχίσουν να καταρρέουν. Ο τιτάνιος λύκος Fenrir θα σπάσει τα δεσμά του και το κολοσσιαίο ερπετό Jormungand θα βγει από τις θάλασσες γεμάτο οργή και το δηλητηριό του θα γεμίσει το νερό.

Ο Loki θα διαλύσει τις αλυσίδες του και θα πάρει το πλοίο Naglfar, το μεγαλύτερο καράβι που έχει υπάρξει, φτιαγμένο από τα νύχια των νεκρών, έχοντας ως καπετάνιο τον γίγαντα Hym (Γερασμένος), αρχηγός των Παγωμένων Γιγάντων (Frost Giants). Οι στρατιές του Loki θα απαρτίζονται από τους ατιμασμένους νεκρούς που βρέθηκαν στον Hel.

Η τρομακτική και αρχέγονη φιγούρα του Surt θα έρθει στο πεδίο της μάχης από τον Muspel. Αυτός ο επιβλητικός στρατός θα προχωρήσει στο Bifrost, το οποίο θα καταρρεύσει κάτω από τις πολυάριθμες δυνάμεις του, κάτι που όμως δεν θα τον εμποδίσει να φτάσει στον Asgard, ο οποίος θα καταστραφεί ολοσχερώς.

Πρωτύτερα ο Heimdall, έχοντας αντιληφθεί τον ερχομό των εχθρικών στρατών, θα καλέσει όλους τους θεούς στα όπλα φυσώντας το Gjallerhorn. Όλοι οι θεοί θα συγκεντρωθούν στις ρίζες του Yggdrasil, στην ιερή πηγή του Urd και μαζί με τους Einjerjar, τους πολεμιστές που είχαν έντιμο θάνατο στη μάχη και βρίσκονταν στην Valhalla, θα κινηθούν προς το Vigrid, το καταληκτικό και αχανές πεδίο μάχης.

Η σύγκρουση μεταξύ των θεών και των δυνάμεων του Loki και του Surt θα έχει επικές διαστάσεις. Ο Odin θα είναι ο πρώτος που θα συγκρουστεί με τις εχθρικές δυνάμεις ερχόμενος αντιμέτωπος με τον Fenrir. Παρά τις ισχυρότατες ικανότητές του, ο πατέρας των θεών θα λυγίσει κάτω από τα σαγόνια του Fenrir, ο οποίος θα τον καταβροχθίσει. Η εκδίκηση για τον θάνατο του Odin θα έρθει σχεδόν άμεσα, όταν ο Vidar, ο ισχυρότατος γιος του, αρπάξει τα σαγόνια του λύκου, ξεριζώνοντάς τα από το κεφάλι του.

Ο Thor θα έρθει αντιμέτωπος με την νέμεσή του, το κολοσσιαίο ερπετό Jormungand. Η μάχη θα είναι επική και παρότι ο Thor θα καταφέρει να σκοτώσει το τρομερό ερπετό, τα δηλητηριώδη πλήγματα που θα του επιφέρει θα είναι αρκετά για να τον οδηγήσουν στο θάνατο. Ο θεός του κεραυνού θα μπορέσει να κάνει μονάχα εννιά βήματα, έπειτα από την εξόντωση του ερπετού, προτού πέσει και ο ίδιος νεκρός.

Ο Frey, μην έχοντας το μαγικό σπαθί του δεν θα μπορούσε παρά να υποκύψει απέναντι από το γιγάντιο και φλεγόμενο σπαθί του παντοδύναμου Surt. Ο Tyr θα πολεμήσει το κτήνος Garm, τον φύλακα του Hel, και παρόλο που θα βγει νικητής τα τραύματα από τη μάχη θα είναι θανατηφόρα.

Στα τελευταία στάδια της μάχης και αφού το πεδίο της μάχης θα έχει γεμίσει από νεκρούς γίγαντες και θεούς ο Loki και ο Heimdall θα έρθουν αντιμέτωποι. Η άγρια σύγκρουσή τους θα τους οδηγήσει στην αλληλοεξόντωση. Το τέλος της μάχης θα βρει τον Surt σε μία καταστρεπτική πορεία που θα κάψει τα πάντα και στους εννιά κόσμους.

Η προφητεία όμως δεν τελειώνει εδώ. Εικάζεται ότι μετά το Ragnarok θα υπάρξουν λιγοστοί επιζώντες θεοί και άνθρωποι που θα βρεθούν στην περιοχή του Idavoll, εκεί που ήταν χτισμένο το οχυρό των Aesir. Οι γιοι του Odin, ο Vidar και ο Vali καθώς και οι γιοι του Thor, ο Modi και ο Magni (ο οποίος θα έχει στα χέρια του το Mjolnir) θα βρεθούν σε αυτόν τον ιερό τόπο. Εκεί θα βρουν τους Baldur και Hod, έχοντας επιστρέψει από τον κόσμο των νεκρών.

Το Ragnarok όμως ακόμα δεν έχει γίνει και η προφητεία ακόμα δεν έχει βγει αληθινή. Μια άλλη, απόκρυφη ιστορία, αναφέρει πως ένας ξένος θεός από έναν μακρινό τόπο, η δύναμη του οποίου μπορεί να συγκριθεί μόνο με αυτή του Thor, καθώς και ο θαρραλέος του γιος θα μπορέσουν να αποτρέψουν το Ragnarok. Η προφητεία αναφέρει ότι αυτός ο θεός θα πέσει στο πεδίο της μάχης. Αλλά οι προφητείες δεν βγαίνουν πάντα αληθινές...

